

РЕШЕНИЕ

№ 1423

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 06.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5288** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано по жалба на Й. Д. С. срещу Заповед № 1359/22-4332-002331 от 18.05.2022 г. на Б. К. И. - полицейски инспектор в 03 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП - „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС“.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че същата не отговаря на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като не били посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, което възпрепятствало адресата ѝ да упражни пълноценно правото си на защита. Поддържа се, че наличието на наркотично вещество в кръвната проба, се дължало на влетите медикаменти при транспортирането на жалбоподателя до лечебното заведение. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на разноски. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител, който намира за недоказани юридическите факти, обуславящи издаването на ПАМ от процесния вид. Сочи като съществено нарушение на процесуалните правила липсата на взета проба урина съгласно Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични

вещества или техни аналози (загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.).

Ответникът – Б. К. И. - полицейски инспектор в 03 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, оспорва жалбата, като заявява, че е издала заповедта въз основа на съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на чл. 5 от ЗДвП.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.05.2022 г. срещу жалбоподателя Й. Д. С. е съставен АУАН бл. № 027410 за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. В констативната част на акта е посочено, че на 08.01.2022 г., около 18.20 часа, жалбоподателят е управлявал лек автомобил Ф. Голф с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. Й. С. и в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. Околовръстен път към ул. Ф. А., като срещу бл. 79Г (хотел Г.), участвал в пътнотранспортно произшествие с движещия се по [улица] лек автомобил Форд Ф.. От удара автомобилът на жалбоподателя се изместил и ударил спрелият на светофарната уредба за ляв завой лек автомобил О. А. с рег. [рег.номер на МПС], метален стълб и предпазна ограда, като от удара се разпилели части, които се разхвърляли в насрещното движение и нанесли щети на насрещно движещ се лек автомобил БМВ 5 ЕР с рег. [рег.номер на МПС].

За настъпилото ПТП е било образувано досъдебно производство № 513 ЗМТ – 11006/2022 по описа на СДВР.

Жалбоподателят е бил тестван за употреба на алкохол от пристигналия на място мл. инсп. К. Л., като пробата била отрицателна. Поради невъзможност за вземане на проба за употреба на наркотици, е издаден талон за изследване № 087635 – По спешност.

Впоследствие оспорващият е бил откаран във В. академия, където са предоставени 2 броя надписани, вакуумни епруветки със зелена капачка с венозна кръв от жалбоподателя.

Пробата е получена в Химикотоксикологична лаборатория на ВМА – С. по служебен път на 10.01.2022 г. и е придружена с Талон за изследване (оригинал), заедно с лист, съдържащ 4 броя холограмни стикери серия А002680 №№ 5.087635 до 8.087635 и Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози.

В хода на образуваното досъдебно производство е изготвена съдебна химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза, според заключението на която е установено наличие на специфичен Т. метаболит в представената за анализ проба кръв, биомаркер за доказване на употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол, съдържащо се в марихуана, канабис и т.н. Експертизата е приела, че наличието на лекарственото вещество трамадол в пробата кръв е с атрогенен хакактер – приложено в болнично заведение по медицински показания и е без съдебно-токсикологично значение.

Въз основа на АУАН е издадена и процесната Заповед № 1359/22-4332-002331, с която по отношение на Й. Д. С. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. На основание чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП е отнето СУМПС № [ЕГН].

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 18.05.2022 г.

За изясняване на фактическата обстановка по делото и релевантните за прилагането на ПАМ обстоятелства, в хода на съдебното производство е проведена съдебна химико-токсикологична експертиза, като на вещото лице са поставени следните въпроси:

1. В кръвната проба на жалбоподателя откриват ли се всички характеристични за тетрахидроканабинол и за неговия метаболит тетрахидроканабинол-карбонова киселина?
2. Наличието на тези йони води ли до категоричен извод за употребата на тетрахидроканабинол от лицето?

Вещото лице – съдебен токсиколог посочва, че от извършените изследвания на предоставената проба кръв на Й. Д. С. се установява отсъствие на алкохол (етанол); присъствие на специфичен метаболит - карбокси-А9-Т., доказващ употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол - Списък I (Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина) на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП; присъствие на опиоиден аналгетик трамадол - лекарствено вещество, включено в Списък III (Рискови вещества) на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП. В отговорите си вещото лице посочва, че установяването на употреба на наркотичното вещество тетрахидроканабинол се извършва индиректно, на база присъствието на неговия специфичен метаболит, доколкото самият тетрахидроканабинол присъства кратко време в измерима концентрация в кръвната проба (по възможностите на използвания метод газова хроматография с маспектрална детекция). Доказването на присъствието на специфичния метаболит (карбокси-Д9-тетрахидроканабинол) се извършва след специализирана подготовка на пробата, която включва няколко специфични стъпки - ензимна хидролиза, твърдофазна екстракция и дериватизация. След извършването на тази селективна за търсеното вещество подготовка на пробата следва доказателствения хроматографски-маспектрален анализ. Идентификацията на веществото се извършва по два независими параметъра - хроматографско време на задържане и по маспектрална идентификация на молекулата. Количественият анализ се извършва по характеристичните йони от маспектъра на веществото при ползване на сертифициран аналитичен стандарт и в присъствието на вътрешен стандарт - деутериран аналог на определяемото вещество.

При така описаната процедура на работа и инструментален анализ, крайният резултат е с доказателствена аналитична стойност. Вещото лице посочва, че присъствието на други вещества в пробата не може да доведе до получаване на фалшиво положителен резултат, доколкото процедурата е високоселективна, а аналитичният метод се приема за доказателствен, тъй като идентификацията е по два независими един от друг параметъра, единият от които (маспектралният) е свързан с фрагментацията на самата молекула. В тази връзка прилаганите лекарствени вещества на пациента до момента на вземане на кръвната проба по никакъв начин не могат да доведат до откриване на метаболит на тетрахидроканабинол, доколкото това наркотично вещество не се съдържа в нито един лекарствен продукт (тетрахидроканабинол е забранено вещество, Списък I). Откриването на негов метаболит предполага преминаването на наркотичното вещество през процес на метаболизъм в живия човешки организъм. Сравнително високата концентрация, в която е измерено присъствието на метаболита

в кръвта, предполага употреба на наркотичното вещество до 24 ч. преди вземане на кръвната проба.

В отговор на поставените въпроси в с.з., вещото лице заявява, че в кръвната проба не се откриват (и съдържат) характеристични йони - същите са характеристични за дадена молекула след разпадането ѝ, в резултат на електронен удар в апарата, наречен маспектрометър. В кръвната проба присъстват множество молекули, всяка една от които има свой собствен характеристичен спектър, в който присъстват йони с висок интензитет на сигнала, ползвани при анализа и наричани характеристични. В кръвната проба на жалбоподателя се открива специфичен метаболит на тетрахидроканабинол (карбокси-А9-тетрахидроканабинол). Идентификацията и доказването на присъствието се извършва по два независими идентификатора: хроматографско време на задържане на веществото и характеристичен маспектър на молекулата, като преди инструменталният анализ е извършена селективна подготовка на пробата кръв с цел извличане на точно този компонент от нея. Количественият анализ е извършен по характеристичните йони на съединението при ползване на сертифициран аналитичен стандарт на определяемото вещество и по метода на вътрешния стандарт (с ползване на деутериран изотоп на определяемото вещество). Изследването на биологична проба, след провеждане на селективна за търсеното вещество процедура на пробоподготовка и ползването на доказателствен аналитичен метод (съчетаващ в себе си два независими аналитични принципа) води до получаване на резултат, при който в пробата се идентифицира или не търсеното вещество. Наличието на характеристични йони, част от целия спектър на молекулата, в комбинация с параметъра време на задържане и в присъствието на деутериран изотоп на самото търсено вещество е достатъчно надеждна идентификация за категорично становище относно присъствието на веществото в пробата. Присъствието на метаболит на забранено наркотично вещество в пробата е категоричен белег, че това вещество е постъпило в човешкия организъм, респ. е прието под някаква форма (употребено) от лицето. Специфичен метаболит на тетрахидроканабинол не може да присъства в кръвната проба на лицето в резултат прилагани медикаменти и извършени медицински дейности.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнелегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на л. 23 е приложена Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР са определени да

осъществяват контрол по ЗДВП. На основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДВП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. /л.24/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 ЗДВП, сред които по т. 2 държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Процесната заповед е издадена от Б. К. И., която съгласно приложената на л. 21 Заповед № 513з-629/26.01.2022 г. заема длъжността полицейски инспектор IV степен в 03 група „Пътен контрол – тежки пътнотранспортни произшествия“ на 01 сектор „Организация на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи. Тази длъжност е в обхвата на посочената в Заповед № 513з – 1618/26.02.2018 г. г., поради което съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за налагането ѝ, противно на твърденията в жалбата в обратната насока. Същата е мотивирана с конкретни прояви на жалбоподателя, които изпълват състава на административно нарушение, за което е съставен АУАН. Съобразно съдържането на акта съдът намира, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Упражнената компетентност е мотивирана от установяването, че жалбоподателят, като водач, е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваността на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на 18.01.2022 г. е управлявал лек автомобил Ф. Голф с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на наркотични вещества, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване. От приложените доказателства към делото юридическият факт,

обулавящ издаването на процесната ПАМ е доказан по безспорен начин. Този извод се основава на приложената по делото химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза /по ДП № 513 ЗМТ-11006/2022 г. по описа на СДВР, което заключение за доказана употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол от изследваното лице, се потвърждава и от проведената съдебна химико-токсикологична експертиза. Следователно, налице са предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП и заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Неоснователно е възражението в жалбата, че наличието на наркотични вещества в кръвната проба се дължи на влетите медикаменти.

От заключението на съдебна химико-токсикологична експертиза, което съдът кредитира като компетентно, обективно, обосновано и изготвено от вещо лице – съдебен токсиколог с необходимите професионални знания и опит, се установява, че трамадолът е наркотично вещество, класифицирано в списък № 3 на Наредбата за класифициране на растенията и веществата като наркотични, но в основната експертиза е отнесено като дължащо се на ятро и ятрогенен произход, тоест приложено по медицински показания с цел обезболяване. Вещото лице е категорично, че прилагането на трамадол не може да доведе до получаване на положителен резултат за други наркотични вещества. Експертът пояснява, че вливането на медикаменти, и по-специално кръвни продукти и голям обем течности, има отношение към съобразяване концентрацията на алкохол от кръвната проба. Притокът може да доведе до своеобразно разреждане или промяна на резултата за алкохол. Когато се коментира наличието на наркотични вещества, които са забранени за приложение в хуманната медицина, именно от списък № 1, какъвто е тетрахидроканабинолът, прилагането на лекарствени продукти няма отношение към тяхното наличие, нито към тяхното установяване, доколкото в медицинските продукти и лекарствените средства не е възможно да се съдържат наркотични вещества от списък № 1. Независимо от прилаганите медикаменти, техният вид, количество и време на прилагане, това не може да се отрази, нито да промени резултата от изследването за наркотично вещество. Крайният метаболит на тетрахидроканабинол в организма се получава само и единствено при попадане на тетрахидроканабинол в организма. Никакви други вещества попаднали в човешкия организъм, с изключение делта девет тетрахидроканабинол, не могат да доведат до образуване на този метаболит. Той служи като биомаркер за употребата на това вещество.

Неоснователно е и възражението за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на взета проба урина на жалбоподателя.

В чл. 15, ал. 3 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. се посочва, че за изследване за употреба на наркотични вещества или техни аналози се вземат две проби кръв, всяка от които с обем не по-малък от 7 мл, и една проба урина с препоръчителен обем не по-малък от 20 мл. Безспорно в случая това не е сторено, но пропускът не съставлява процесуално нарушение, което да е от категорията на съществените, т.к. не би могъл да разколебае заключението за употреба на наркотични вещества. Посредством две експертизи по категоричен начин се установи, че кръвните проби установяват наличието на тетрахидроканабинол в кръвта на жалбоподателя. Следва да се отчете и регламентацията в чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2021 г., която предвижда, че при химико-токсикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на

наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв. Употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба. При липса на проба урина изследването се извършва само с пробата кръв.

От анализа на тази разпоредба следва извод, че законодателят е дал преимущество показанията от кръвната проба и я е обозначил като определяща, а липсата на урина не повлиява достоверността на отчетените по кръвната проба резултати. Отделно от това са уредени хипотези на установяване на употребата на наркотични вещества и без извършена проба на урина. Поради това, наред с обстоятелството, че жалбоподателят е бил с установена фрактура на ацетабулума и кръвната проба е взета в условията на спешност, липсата на проведено изследване на урина не съставлява съществено процесуално нарушение.

В обобщение съдът намира оспорената заповед за законосъобразна и съответстваща на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на водача и останалите участници в движението. Ето защо иницирираното от Й. Д. С. оспорване, като неоснователно, следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Д. С. срещу Заповед № 1359/22-4332-002331 от 18.05.2022 г. на Б. К. И. - полицейски инспектор в 03 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата. Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: